

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.V.20.197/2019/7.

A tanács tagjai:

Dr. Bartal Géza a tanács elnöke

Dr. Bleier Judit előadó bíró

Dr. Cseh Attila bíró

A felperes:

...

A felperes képviselője:

dr. Marczingós László ügyvéd

Az alperesek:

... I. rendű

... II. rendű

Az alperes képviselője:

dr. Mischinger Ádám ügyvéd I. rendű

A per tárgya:

Jogalap nélküli gazdagodás

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 45.Pf.634.070/2018/7.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 7.P.II.24.220/2015/50.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperes részére 127.000 (százhuszonhétezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 400.000 (négy százezer) forint le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes és az I. rendű alperes 2008. április 23-án pénzügyi

lízingszerződés elnevezéssel okiratot írtak alá, amelyben a felperes által használatba vett ... típusú személygépkocsi bruttó vételárát 4.500.000 forintban határozták meg. Az első lízingdíjat 1.100.000 forintban, a havi lízingdíjat 52.422 forintban kötötték ki 120 hónapos futamidő mellett. A szerződés szerint a finanszírozás devizaneme svájci frank. A jármű törzskönyvét az I. rendű alperes nevére állították ki, és a forgalmi engedélybe is őt jegyezték be tulajdonosként, míg a felperest üzembentartóként tüntették fel. A II. rendű alperes készfizető kezességi szerződést írt alá az I. rendű alperes lízingszerződésből eredő fizetési kötelezettségének teljesítéséért.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [2] A felperes 4.000.000 forint és járulékai megfizetése iránt indított keresetet az I. rendű alperessel szemben jogalap nélküli gazdagodás címén. Állította, hogy a felek nem kötöttek lízingszerződést, vagy nem jött létre köztük szerződés, illetőleg a megállapodásuk a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 523. §-ában szabályozott kölcsönszerződés feltételeinek felel meg.
- [3] Előadta, hogy a szerződés a szóbeli akaratnyilvánításukkal jött létre, amelyet a már nem hatályos, de a perbeli időszakban irányadó, a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) 210. §-a alapján írásba kellett volna foglalni. Az értékállandósági kikötésre nem terjedt ki az akaratuk, míg a főszolgáltatás és az ellenszolgáltatás összege nem állapítható meg. Ha létre is jött a szerződés a forint finanszírozási összeg tekintetében, annak feltételeit egyedileg megtárgyalták, de nem foglalták írásba. A szerződéshez nem kapcsolódott általános szerződési feltétel. Az írásba foglalás csak követi a szerződést, de nem az hozza létre. A felek megállapodása kizárólag a finanszírozott összegre, a kamatra és a futamidőre terjedt ki, így a kapott ajánlat szerint 120 hónap alatt havi 52.422 forintot, összesen 6.290.640 forintot kellett megfizetnie.
- [4] Másodlagos kérelme a szerződés érvénytelenségének megállapítására irányult. Indítványozta, hogy a bíróság nyilvánítsa érvényessé a szerződést a felek szóbeli megállapodásának megfelelő tartalommal, és kötelezze az I. rendű alperest 3.177.612 forint és járulékai megfizetésére. Kérelmét a Hpt. 210. § (1) bekezdésére és a Ptk. 217. § (1) bekezdésére alapította, egyúttal a Hpt. 210. § (2) bekezdésének sérelmére is hivatkozott. Kifejtette, hogy ha a perben a Hpt. 213. § (1) bekezdése alkalmazandó, akkor erre tekintettel is semmis a szerződés. További semmisségi okként a Ptk. 200. § (2) bekezdését jelölte meg, mert álláspontja szerint a szerződés jóerkölcsbe ütközik.
- [5] A II. rendű alperest a kereseti követelésének túrására kérte kötelezni.

- [6] Az I. rendű alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Előadta, hogy a pénzügyi lízingszerződés a felek szerződési akaratát tükrözi. Utalt a 6/2013. PJE határozatra (a továbbiakban: PJE), és vitatta, hogy a felek szóbeli megállapodást kötöttek. Állította, hogy Ptk. 205/B. § (1) bekezdésében írt feltételek teljesülésével az ÁSZF a szerződés részévé vált, és alaptalan a felperesnek a Hpt. 210. § (1)-(2) bekezdésére történő hivatkozása is.
- [7] A II. rendű alperes a kereset teljesítését nem ellenezte.

Az első- és másodfokú ítélet

- [8] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 254.000 forint perköltséget.
- [9] Az ítélet indokolása szerint a Ptk. 205. § (1) bekezdése alapján a szerződést nem a felek akarata, hanem annak kifejezése hozza létre. A nyilatkozási elv érvényesülése jogszabályi előírásokra vezethető vissza. Kiemelte a Ptk. 216. § (1) bekezdését, és megállapította, hogy ha a felek írásban teszik meg a szerződés létrehozása és annak tartalmára vonatkozó jognyilatkozatukat, a szerződést az írásbeli jognyilatkozatok hozzák létre. Nem vitás, hogy a felek aláírták a pénzügyi lízingszerződést, és annak nincs jelentősége, hogy a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 196. § (1) bekezdése alapján teljes bizonyítóerejű magánokiratnak minősül-e, míg a felperes nem bizonyította az okirat aláírását megelőző szóbeli megállapodást. Tisztában volt azzal, hogy szerződésre vonatkozó okiratot kell aláírnia, bankszámlát nyitnia és jövedelemigazolást beszereznie, így a felek nyilvánvalóan tudták, hogy írásban kötnek szerződést.
- [10] Az elsőfokú ítélet értelmében a felek kölcsönös aláírása az írásba foglalt tartalommal egyezően létrehozta a szerződést. Mindezek miatt az elsőfokú bíróság nem találta alaposnak a szerződés létre nem jöttére, illetőleg az írásbeliség mellőzéséből eredő érvénytelenségre való hivatkozást. A Hpt. 210. §-a tekintetében utalt a Ptk. 205/B. § (1) bekezdésére és a Hpt. 203. § (3) bekezdésére.
- [11] Az elsőfokú bíróság szerint a felperes nem állította, hogy eredménytelenül kutatott az ÁSZF után, ezért nem hivatkozhat arra, hogy az I. rendű alperes nem tette lehetővé annak megismerését. A lízingszerződés aláírásával a felperes az ÁSZF-t magára nézve kötelezőnek ismerte el, amely az üzletszabályzattal együtt a szerződés része.
- [12] Az elsőfokú bíróság a Hpt. 210. § (1) és (2) bekezdését kiemelve hangsúlyozta, hogy a szerződés lényeges eleme a lízing tárgya, a lízingdíj és a fizetés ütemezése, amelyeket a szerződés tartalmazza, míg a nyilvántartás devizaneme a III. pontban van. A felperesnek a Hpt. 210. § (1) bekezdésére történő hivatkozása sem volt alapos, míg a Hpt. 213. §-a jogvitában nem alkalmazható. A

Ptk. 200. § (2) bekezdésére alapított érvénytelenségi ok tekintetében kiemelte a PJE-t azzal, hogy a blanketta használata széles körben elterjedt, amelyet a társadalom elfogadott. A felperes tisztességtelen szerződési feltételt kimerítő tényállásra nem hivatkozott, míg a szerződés nem ütközik jóerkölcsbe.

- [13] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Kötelezte a felperes, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 127.000 forint másodfokú perköltséget és az államnak külön felhívásra 320.000 forint le nem rótt fellebbezési illetéket.
- [14] A másodfokú bíróság indokai szerint a felperes a fellebbezésében hivatkozott először arra, hogy a kölcsönszerződés devizaalapra vonatkozó rendelkezései eltérnek az egyedileg megtárgyalt feltételektől, és az ÁSZF nem vált a szerződés részévé, ezért a másodfokú bíróság a meg nem engedett keresetmódosítást figyelmen kívül hagyta. A Pp. 235. § (1) bekezdésére utalással kiemelte, hogy a felperes a fellebbezésében hivatkozott először arra, hogy a Ptk. 205/C. § rendelkezései alapján az összes devizával összefüggő tételt mellőzni kell a szerződésből.
- [15] Az elsőfokú ítélet érdemi felülvizsgálatánál megállapította, hogy az elsőfokú bíróság megfelelő érdemi döntést hozott, amelynek indokaival is egyetértett. A fellebbezés folytán hangsúlyozta, hogy a felek között pénzügyi lízingszerződés jött létre, amelynek lényeges tartalmi elemeit a felek írásban rögzítették. Ezeket a tartalmi elemeket az egyedi szerződés és az általános szerződési feltételek alkotják. A másodlagos kereseti kérelemnél szintén egyetértett az elsőfokú ítélet indokaival, és visszautalt a PJE-re.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [16] A felperes a felülvizsgálati kérelmében - annak tartalma szerint - a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú ítélet megváltoztatásával keresetének teljesítését kérte. Emellett kiemelte, hogy az ítélet hatályon kívül helyezése is indokolt, mert az első- és másodfokú eljárásban olyan súlyos, az ügy érdemére kiható eljárási szabálytalanságot követtek el a bíróságok, hogy az ügy felülvizsgálatra alkalmatlan.
- [17] A felperes azt állította, hogy a szerződésben a finanszírozási összeg nem volt egyértelműen meghatározva, a szerződés létre sem jött, vagy az alperes által állított ÁSZF, mely a devizakonstrukciót tartalmazza, a Ptk. 205/C. § alapján nem válhatott a szerződés részévé. Az alperes nem közölt olyan szerződési feltételt, amelyben megismerhetővé vált a devizakonstrukció okozatossága, mechanizmusa. Értékállandósági kikötésre utaló feltétel még indirekt módon sem került szóba, így azt a következtetést vonta le, hogy a finanszírozott forint összegen kívül nem lehet más tárgya a szerződésnek, ezért a kötelmi jogalap hiányában az alperes nem követelhetett tőle szolgáltatást. Mindezek miatt kérte jogalap nélküli gazdagodás jogcímén az alperes marasztalását. A szerződés létre nem jöttét arra alapította, hogy

az alperes tagadta a szerződés főtárgyára vonatkozó állítását.

- [18] A felperes úgy nyilatkozott, hogy ha a bíróság a devizakonstrukciót tartalmazó ÁSZF szerződés részévé válását deklarálná, úgy azt tisztességtelennek, semmisnek tartja, ezért nem volt keresetmódosítása a másodfokú eljárásban. A másodfokú bíróság a szerződés főtárgyát értékállandósági kikötésként határozta meg, bár erre egyik fél sem tett tényállítást. Ítéletét egyebekben nem indokolta, amely eljárási szabálysértést valósít meg.
- [19] A felperes megemlítette, hogy 2017. február 1-jén megkereste a Kúria elnökét a 6/2013. PJE határozat megszületésének körülményeivel kapcsolatban. Idézte a Kúria joggyakorlat elemző csoportjainak összefoglalóit, és elemezte a bíróságok, így különösen a Kúria gyakorlatát és jogértelmezését. Részletezte az MNB adatai szerint alakult jegybanki alapkamatokat 2000 és 2007 között, hozzáillesztve a svájci frank árfolyamát, és kimutatta a devizaárfolyamokat 1988-tól 2001-ig. Hangsúlyozta, és részletesen megindokolta, hogy a tagállami jognál az európai jog magasabb szintű.
- [20] Utalt a Kúria Pfv.VI.21.552/2017/3. számú, a Szegedi Ítéltábla Pf.III.21.239/2016/10. számú, valamint a Győri Ítéltábla Pf.I.20.158/2018/4/I. számú határozataira. Idézte az Európai Bíróság C-449/13., C-186/16. és a C-26/13. számú ítéleteit. Részletesen bemutatta a Hpt.-nek a tájékoztatási kötelezettséggel kapcsolatos rendelkezéseit, és összevetette a Ptk. 205. § (3) bekezdésével. Idézte a 2005/29. EK irányelv egyes részeit, és hivatkozott a BH 364/1996. számú eseti döntésre.
- [21] Kiemelte, hogy az akaratnyilatkozatok értelmezésére a Ptk. 207. § (1) bekezdését kell alkalmazni, és rámutatott az okirati bizonyítási eszközök és a szerződés fogalmának tartalmi különbségeire azzal, hogy a Ptk. 205. § alkalmazása szempontjából nem az okirat bizonyítóereje a kérdéses, hanem az, hogy hogyan történt meg az egybehangzó akaratnyilvánítás. A felperes abból a tényből vont le következtetést, hogy a meghatározott kölcsönösszeg tekintetében hiányzik a felek konszenzusa, így a Ptk. 523. § (1) bekezdésében lényeges feltételként meghatározott kölcsönösszegben a felek képtelenek voltak megállapodni. Idézte a Fővárosi Ítéltábla 14.Gf.40.007/2018/8. számú, és a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiumának 18.G.43.943/2016/22. számú határozatait, továbbá hivatkozott az Európai Bíróság C-51/17. számú határozatára.
- [22] A felperes álláspontja szerint úgy is ütközhet jóerkölcsbe a szerződés, ha a felek között nincs minden kérdésben konszenzus. Kihangsúlyozta, hogy a bíróságok minden kötelező törvényi rendelkezést felcserélnek a PJE határozattal. Utalt a Kúria konzultatív testületének 2018. október 11-ei emlékeztetőjére, valamint a 2/2014. PJE határozatra, amely véleménye szerint szemben áll az Európai Bíróság gyakorlatával. Hivatkozott az Alkotmánybíróság IV/333/2016. számú döntésének indokolására. Kiemelte, hogy a DH törvények nem oldották fel az értékállandósági kikötés tisztességtelenségéből fakadó semmisségi okot. Idézte az

Európai Bíróság C-227/18. számú ítéletét.

- [23] Végül a konkrét ügyre visszatérve rámutatott, hogy a per arról szól, miként viszonyul egymással a lízingszerződésben meghatározott forint finanszírozott összeg az alperes által állított devizakonstrukcióhoz, és a PJE alapján beazonosítható-e az értékállandósági kikötés az alperesi érvek mentén, valamint, hogy mellőzhető-e az Európai Bíróság C-51/17. szám alatti ítéletének alkalmazása. A felperes állítása szerint a kérelme alapján azt a folyamatot kell elbírálni, hogy a felek mely egybehangzó akaratnyilvánítása eredményeképpen jöhetett létre a szerződés, és annak mi a tartalma. Ha a devizakonstrukciót az alperes olyan lényeges szerződéses feltételnek tartja, mely hiányában azt egyáltalán nem kötötte volna meg, a szerződés a Ptk. 205/C. § alkalmazása mellett sem jöhetett létre. Mindezek miatt a másodfokú bíróság ítélete jogszabálysértő, iratellenes és megalapozatlan.
- [24] Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a felülvizsgálati kérelem érdemi vizsgálat nélküli elutasítását, másodlagosan a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását kérte.
- [25] Előadta, hogy a kérelem nem felel meg a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 272. § (1) bekezdésének, amelyre ettől függetlenül érdemben is nyilatkozott. Kifejtette, hogy a bíróságok az eljárási szabályokat nem sértették meg, a másodfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes fellebbezése meg nem engedett keresetváltoztatást tartalmazott, és a Pp. 235. § (1) bekezdésének alkalmazása is helyes volt. A lízingszerződés bizonyítja, hogy a felperes az ÁSZF-et megismerte, annak példányát átvette. A felperes az elsőfokú eljárásban nem tett tényállítást arra, hogy az árfolyamkockázatról nem kapott megfelelő tájékoztatást, és nem kérte az erre vonatkozó feltételek tisztességtelenségének megállapítását.
- [26] A semmisség hivatalból történő észlelésével kapcsolatban kiemelte, hogy ebben az esetben is érvényesül a kérelemhez kötöttség. Az alperes állította, hogy a felek között írásba foglalt devizaalapú lízingszerződés jött létre, amely a megállapodás lényeges tartalmi elemeit magában foglalja. A felperes által előadott szóbeli szerződésre nincs értékelhető bizonyíték, és a felperes nem hivatkozhat forintkölcsonben történő megállapodásra, míg a szerződés nem ütközik nyilvánvalóan jóerkölcshöz.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [27] A felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a támadott határozatot, valamint azt is, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, és elő kell adni a jogszabálysértést, a megsértett jogszabályhelyet, továbbá azt, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kéri [Pp. 272. § (2) bek.]. Mindezek figyelembevételével a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálását a jogszabály szigorú tartalmi feltételekhez köti, amelyek együttesen határozzák meg azokat a kereteket, amelyekben belül a jogerős ítélet

felülvizsgálható [Pp. 275. § (2) bekezdés], míg a Pp. 270. §-ának (2) bekezdéséből következően a felülvizsgálati kérelem csak olyan kérdésben terjeszthető elő, amely az eljárás korábbi szakaszaiban is a per tárgya volt. A fentiek alapján a felülvizsgálat a jogerős ítélettel szembeni olyan rendkívüli jogorvoslat, amelynél a jogszabály által előírt tartalmi feltételek megjelölése és azok egymásra épülő kifejtése nélkül a kérelem érdemben nem bírálható el, mert a jogszabálysértésnek és az annak alapjául előadott - a megjelölt jogszabálysértéssel közvetlenül összefüggő - indokoknak ellentmondások nélkül és hiánytalanul kell meghatároznia a jogerős ítéletnek az adott ügyben felülbírálható részét.

- [28] A felperes felülvizsgálati kérelme túlnyomó része ezeknek az eljárási feltételeknek nem felelt meg. A felülvizsgálati kérelem 1., 2. oldala és 3. oldal első három bekezdése, valamint a 42. oldal utolsó két bekezdése és a 43. oldalon írt további három bekezdés kapcsolódik a felperes keresetének jogerős eldöntéséhez, így a Pp. 272. § (2) bekezdésének alkalmazásával a támadott határozattal elbírált egyedi jogvita és a kérelem indokai közötti közvetlen összefüggés hiányában a Kúria a kérelemnek kizárólag a fent megjelölt részeit vizsgálta, ezért érdemben nem foglalkozhatott más eljárásokban hozott határozatok megállapításaival, és azok helytállóságával.
- [29] A felperes a felülvizsgálati kérelmében csupán állította, hogy az eljárás bíróságok súlyos, az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést követtek el, azonban a megsértett eljárási szabályt nem nevezte meg, így ez a hivatkozás a Pp. 272. § (2) bekezdése értelmében a már kifejtett indokok miatt érdemben ugyancsak nem bírálható el.
- [30] Az egyedi jogvitához kapcsolódóan a felperes megsértett jogszabályhelyként a Ptk. 205/C. §-át jelölte meg. A Kúria megállapította, hogy a felperes erre a rendelkezésre az elsődleges keresetének alátámasztásaként az első- és másodfokú eljárásokban is hivatkozott (2. számú beadvány 15. oldal). Ennek elbírálását a másodfokú bíróság nem mellőzhette volna, azonban a jogerős ítélet indokolásának ez a hiányossága a felperes keresetének egyébként helytálló érdemi elbírálását az alábbiak miatt nem érinti, ezért a Kúria a Pp. 275. § (2) bekezdése szerint eljárva megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból nem jogszabálysértő.
- [31] A Ptk. 205/C. §-a szerint ha az általános szerződési feltétel és a szerződés más feltétele egymástól eltért, az utóbbi válik a szerződés részévé. A felperes az elsődleges keresetének alátámasztásaként ezt a hivatkozását arra alapította, hogy a felek a szerződés lényeges tartalmát szóban egyedileg megtárgyalták, amelynek feltételeitől az aláírt blanketta eltér, és a felek jogviszonyára az egyedileg megtárgyalt forintkölcson összege az irányadó, míg az egyedileg meg nem tárgyalt ÁSZF-nek a felperes főszolgáltatását jellemző deviza alapú konstrukciója nem vált a jogviszonyuk részévé.

- [32] A bíróság helytállóan állapította meg, hogy az okirat aláírásával a felek a kölcsönös és egybehangzóan kifejezett akaratnyilatkozatukat kinyilvánították, amely tanúsítja a szerződés lényeges tartalmában történő megállapodásukat [Ptk. 205. § (1) és (2) bekezdés], és ezáltal az okiratnak megfelelő szerződés megkötésére irányuló jognyilatkozatot tettek, amelynek joghatásaként közöttük a szerződés létrejött. A felperes a deviza alapon finanszírozott (szerződés III. pontja) pénzügyi lízingszerződés valamennyi oldalát aláírta, és a szerződéskötés tényét azzal is megerősítette, hogy a használatba venni kívánt gépjármű forgalmi engedélyének és törzskönyvének kiállítása iránti kérelmet, valamint a gépjármű átadás-átvételi jegyzőkönyvét a pénzügyi lízingszerződésre visszautalással szintén aláírta.
- [33] Mindezekre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a felperes keresete a Ptk. 205/C. § rendelkezéseinek figyelembevételével sem alapos, mert a felperesnek a szerződés egyedileg megtárgyalt feltételeire vonatkozó előadását a szolgáltatott bizonyítékok nem támasztották alá, így a megállapodásnak a kereseti tényállítás szerinti - az ÁSZF-től eltérő - tartalmát az okiratokkal szemben a felperes nem bizonyította.
- [34] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, indokaival egyetértett, így a Pp. 254. § (3) bekezdésben foglalt felhatalmazás alapján az elsőfokú ítélet indokolására csupán visszautalt, ezért a jogerős ítélet az eljárási szabályoknak megfelelt. A jogerős ítéletnek a kereset érdemi elbírálását érintő részével a fenti kiegészítés mellett a Kúria is egyetértett, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [35] A Kúria a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes felperest az alperes ügyvédi munkadíjban felmerült felülvizsgálati eljárási költségeinek megfizetésére, melynek összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pont, valamint a 3. § (5) bekezdésének alkalmazásával állapította meg. A II. rendű alperes a felülvizsgálati eljárásban nyilatkozatot nem tett, a tárgyaláson nem jelent meg, így részéről számításba vehető költség nem merült fel.
- [36] A felperes illetékeljegyzési joga folytán le nem rótt 400.000 forint felülvizsgálati illeték megfizetéséről szóló rendelkezés a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésén, valamint a 15. § (1) és (3) bekezdésén alapul.
- [37] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson bírálta el.
- [38] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2019. november 7.

. Bartal Géza s.k. a tanács elnöke, Dr. Bleier Judit s.k. előadó
bíró, Dr. Cseh Attila s.k. bíró